

HROZIVÁ VEŠTBA

Mesačný svit a plamene sviec osvetľujúce hradnú vežu boli svedkami hrozivých prorociev. Knihy uložené po strop v starých policiach ukrývali príbehy minulosti i proroctvá, ktoré čakali na svoje naplnenie.

Kronikár Prudentibus, starý rešetliak, stojac uprostred komnaty, vpisoval do nich nové veštby, ktoré vyčítal z hviezd vďaka vzácnemu hviezdohľadu. Chvíľu cezeň hľadel na nočnú oblohu.

Husím perom namočeným v čiernom atramente vpísal do veľkej knihy to, čo mu prezradili žiariace hviezdy. Vzácne nástroje, merače času vzdialenosti hviezd napomáhali kronikárovi určiť presnosť každej veštby.

Sviece v stojane dohárali, oheň v kamennom krbe pomaly uhasínal.

Kronikár si pošúchal prešedivenú bradu a ešte niekoľkokrát sa zahľadel na nočnú oblohu.

„Ak je pravda to, čo ukazujú hviezdy, rod rešetliakov postihne zlý osud,“ neveril Prudentibus tomu, čo videl. „Hviezdy sa predsa nemôžu mýliť,“ hundral si popod nos.

Spod plášťa vytiahol zamatové vrecúško. Otvoril ho. Podišiel k tlejúcemu ohňu, siahol na samé dno mešca a vsypal do pahreby za hrst čarovného prachu.

„Ostendit futura!“ vyslovil zaklínadlo.

Tajomné sily uhasili plamene sviec a oheň v krbe prudko vzbĺkol. Veštec v ňom uvidel obrazy naháňajúce hrôzu. Tvár zla, dielo jeho skazy, bolesť a strach.

Po stenách komnaty sa plazili čierne tiene, ktoré prišli nevedno odkiaľ. Natahovali svoje ostré pazúry, cerili ohavné tváre, sipeli, nepríčetne škriekali...

Kronikár náhle zoslabol a v bolestných krčoch klesol k zemi.

„Odíd'te, temné tváre!“ kričal. „Tenebris parte finis! Odíd'te!“

Sila čarovného prachu pominula, oheň zhasol a sviece sa znova roz-horeli. Ohavné tiene pohltila zem.

Vysilený starý rešetliak s veľkou námahou vstal, nohy sa mu podlo-mili a opäť klesol k zemi. Ryhy v jeho tvári sa prehĺbili. Obrazy zla, ktoré uvidel, ukryli sa v hĺbke jeho očí a navždy zakalili pohľad kráľovského kronikára. Sivá brada a vlasy mu celkom obeleli.

Prudentibus v okamihu zostarol o desiatky rokov. Pozbieral posledné sily a vyšiel z hradnej veže. Zhrbený pod ťarchou veštby kráčal chodbami a premýšľal, ako svojmu kráľovi oznámi proroctvo, ktoré môže spôsobiť zánik ríše rešetliakov.

Kráľ, sediac na tróne, práve diktoval pisárovi nové nariadenie.

„Vaše veličenstvo! Prosím o prijatie!“ ohlásil sa Prudentibus.

Keď kráľ uvidel kronikára, vstal z trónu. Tušil, že sa stalo niečo veľmi zlé.

„Ako to vyzeráš, Prudentibus?“ opýtal sa prekvapene.

„Veštby mi ukázali mocné sily zla,“ oznámil. „Obávam sa, že nie je možné zvrátiť osud ríše rešetliakov,“ pokračoval ustarostene.

„Čo to vravíš? Hviezdy sa musia určite mylíť,“ neveril kráľ hroznému proroctvu.

„Viem, je ťažké uveriť mojim slovám. Poď'te so mnou a presvedčte sa na vlastné oči,“ žiadal Prudentibus kráľa.

Kráľ, nečakajúc na starého kronikára, rozbehol sa do hradnej veže. Múdry panovník nahliadol do listín a cez hviezdohľad nazrel na ďaleké nebo.

„Tak ako vravím, kráľ môj. Osud ríše je spečatený,“ vyhlásil dychtivo kronikár Prudentibus, vchádzajúc práve do komnaty.

Kráľ sa ešte raz zahľadel na hviezdne nebo.

„V tomto postavení hviezd práve zažiarili dve nové. Hoci malé a bez-významné, ale stoja blízko zla. Akoby ho obklúčili,“ oznámil nadšene kráľ.

Kronikár nazrel cez hviezdohľad.

„Vaše veličenstvo, máte pravdu. Sú však veľmi malé a slabé. Práve v tejto chvíli takmer znova zhasli. Sila zla je oveľa mocnejšia.

Kráľ so sklonenou hlavou požiadal kronikára: „Zapíš toto proroctvo a ukry ho v knihách. Hviezdy budú časom možno zhovievavejšie,“ dodal dúfajúc.

Vysilený stavec vzal pero a chvejúcou sa rukou vpísal do knihy hrozivú veštbu.

Veľké nešťastie stihne našu krajinu! Vymaniť sa z pazúrov zákerného zla a zabrániť zániku ríše Peral bude ťažké, ale nie nemožné. Temnota sa priblížila. Čierne tiene siahajú po živých, aby z nich nasali večnú silu a preklenuli z ničoty do nášho sveta.

Prudentibus

Ohromujúce proroctvo zapísal starý rešetliak, veštec v čase, keď nik neveril, že ríšu v kráse, blahobyte a mieri prekvitúcu, postihne zničujúca skaza.

Neúprosný čas plynul, proroctvo vpísané do múdrych kníh pomaly zapadalo prachom a na hrozbu veštby, ktorá sa približovala, rešetliaci zabúdali.